

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 august 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie
Judecători - Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Pântea Marin* în numele inculpatului Rusu Leonid, împotriva sentinței Judecătoreiei Orhei, sediul Telenești din 31 octombrie 2022 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2023, în cauza penală de învinuire a lui

Rusu Leonid xxxxx

Termenii de examinare:
prima instanță: 29.03.2021 - 31.10.2022;
instanța de apel: 07.12.2022 - 25.01.2023;
instanța de recurs: 18.05.2023 - 30.08.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Orhei, sediul Telenești din 31 octombrie 2022, *Rusu Leonid* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²), 264¹ alin. (3) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat după cum urmează:

- în baza art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal – **5** ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis:

- în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal – **220** ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza art. art. 84 alin. (1), 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit definitiv lui Rusu Leonid pedeapsă sub formă de închisoare de **5** ani și **1** lună, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a încasat de la Rusu Leonid în beneficiul Statului suma de 2 992 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, **Rusu Leonid**, la 07 iunie 2020, în perioada orei 18.00-19.00 min, fiind în stare de ebrietate produsă de consumul de alcool, intenționat, având scopul de a-și satisface pofta sexuală, în timp ce era în locuința proprie amplasată în satul xxxxx, profitând de imposibilitatea victimei xxxxx, de a opune rezistență, datorită stării de ebrietate avansate a acesteia și gradul de

dizabilitate sever din copilărie, deoarece potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202037A0399 din data de 16.09.2021, suferea de boala psihică cronică „retard mintal sever” și care potrivit art.133¹ alin.(2) Cod penal, este membru de familie, deoarece sunt veri primari, în timp ce ultima era pe pat îmbrăcată doar în maiou și chiloți, el fiind fără haine, s-a urcat peste victimă, dorind să întrețină un raport sexual, dar nu și-a dus intenția infracțională până la capăt, din motiv că în cameră a intrat concubina sa xxxxx, care a început să filmeze cu telefonul mobil, curmând astfel acțiunile sale. Atunci Rusu s-a ridicat de peste victima xxxxx și s-a certat cu concubina sa xxxxx din motiv că a intervenit și filmat acțiunile lui, luându-i telefonul din mână.

Astfel, acțiunile inculpatului *Rusu Leonid* au fost încadrate juridic în baza art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, conform semnelor calificative – *”tentativă de viol, adică tentativa de a întreține raportul sexual profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voință, săvârșită asupra unui membru de familie”*.

Tot el, la 11 februarie 2021 deținând permisul de conducere a mijloacelor de transport de categoria „B” cu nr.xxxxx, eliberat de autoritățile competente ale Republicii Moldova la data de 30.09.2011, a condus mijlocul de transport de model „xxxxx” număr de înmatriculare xxxxx, prin satul Chițcanii Vechi raionul Telenești, în continuare fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, la aceeași dată în jurul orei 10.35 min, s-a solicitat prezența la fața locului a angajaților Inspectoratului de poliție Telenești.

Prezentându-se la 11 februarie 2021 în jurul orei 11.00 min în localitatea Chițcanii Vechi raionul Telenești, suspectându-l pe Rusu Leonid de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, angajații Inspectoratului de poliție Telenești, Meleca Valentin și Vicol Victor, cu scopul de a stabili cu certitudine dacă conducătorul auto a consumat sau nu băuturi alcoolice înainte de a se urca la volanul mijlocului de transport și de a-l conduce i-au solicitat acestuia de a-i urma la Inspectoratul de poliție Telenești, unde șeful Serviciului de patrulare al Secției securitate publică Victor Cebotari i-a solicitat lui Rusu Leonid de a fi supus testării alcoolscopice în vederea constatării alcoolemiei, însă ultimul intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, contrar prevederilor pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.357 din 13 mai 2009 potrivit căruia *„conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”*, a refuzat de a fi supus testării alcoolscopice, iar fiindu-i dată îndreptare către Instituția medicosanitară publică - Spitalul raional Telenești pentru a fi examinat medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, la fel a refuzat, deși era obligat să se supună acestor cerințe.

Astfel, acțiunile inculpatului *Rusu Leonid* au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, conform semnelor calificative – *”refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei”*.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Coșneanu Svetlana în numele inculpatului Rusu Leonid, a declarat apel, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu achitarea inculpatului, deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate acestuia.

3.1. În motivarea apelului declarat a indicat că, atât la faza de urmărire penală cât și în cursul examinării cauzei în fond, vinovăția inculpatului Rusu Leonid în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²), 264¹ alin. (3) Cod penal, nu a fost dovedită și toate acuzațiile aduse acestuia poartă un caracter declarativ.

La fel, a indicat că, cauza penală în privința inculpatului a fost examinată fără o apreciere juridică a tuturor probelor.

A mai conchis că, prima instanță, urma să dovedească faptele referitoare la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, or, din materialele cauzei se atestă că, inculpatul Rusu Leonid nu a comis acțiunile descrise în rechizitoriu.

Referitor la comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal, a relatat că, au fost prezentate insuficiente probe pentru a constata vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2023, apelul declarat s-a respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

A relatat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Rusu Leonid în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²), 264¹ alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a notat că, pe epizodul de acuzare în baza art. 27, art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, vinovăția inculpatului se demonstrează prin: *conținutul declarațiilor reprezentantului legal al victimei xxxxx; conținutul declarațiilor martorului xxxxx; conținutul declarațiilor martorului xxxxx; conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 09 iunie 2020 și planșa fotografică aferentă acestuia; conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din data de 10 iunie 2020; conținutul raportului de expertiză judiciară nr.202028D0318 din data de 06 noiembrie 2020; conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202037A0399 din data de 16 septembrie 2021; conținutul concluziei Consiliului de expertiză medicală a vitalității în psihiatrie de 14.08.2000.*

A conchis instanța de apel că, starea de ebrietate a victimei a survenit ca urmare a consumului de alcool împreună cu inculpatul Rusu Leonid, fapt ce reiese din conținutul declarațiilor martorilor și inculpatului Rusu Leonid, deși în ședință de judecată ultimul a negat comiterea tentativei de viol a victimei, însă a recunoscut consumul de alcool cu victima xxxxx, stare de fapt care rezultă și din declarațiile martorului xxxxx concubina inculpatului, declarațiile acesteia coraborând cu declarațiile reprezentantului legal al victimei xxxxx care din relatările fiicei sale xxxxx a aflat că a consumat alcool cu Rusu Leonid.

Privitor la circumstanța privind imposibilitatea părții vătămate de a se apăra ori de a-și exprima voința cauzată de starea de dizabilitate a victimei xxxxx, instanța de apel a relatat că, instanța de fond întemeiat a reținut concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202037A0399 din data de 16 septembrie 2021, în baza căruia se atestă incontestabil că „Dumitraș Natalia suferă de maladie psihică cronică „retard mintal sever”. În momentul comiterii asupra ei a actului de viol nu avea capacitatea de a înțelege corect caracterul și conținutul acțiunilor, la care se pretinde că au fost săvârșite asupra ei, nu avea capacitatea de a opune rezistență acțiunilor făptuitorului. xxxxx manifestă semne de sugestibilitate sporită. Din cauza subdezvoltării intelectuale nu se constată semne ale fanteziei patologice, tendința de a exagera voluntar cele percepute. Nu este capabilă de a participa în acțiuni de urmărire penală. Are nevoie de reprezentanță în conformitate cu legislația. Ea suferă de maladie psihică cronică ”retard mintal sever,, și deci nu avea capacitatea să înțeleagă, să memorizeze și să reproducă conținutul acțiunilor săvârșite

asupra ei” (f.d.131-134).

Urmare a celor constatate, precum și reținând faptul că gradul de dizabilitate a victimei xxxxx este afirmat prin concluzia Consiliului de expertiză medicală a vitalității în psihiatrie de 14.08.2000, ținând cont de faptul că inculpatul este în relații de rudenie cu victima, instanța de apel a considerat că, prima instanță argumentat a stabilit că inculpatul Rusu Leonid a cunoscut cu certitudine că victima nu are capacitatea de a înțelege corect caracterul și conținutul acțiunilor întreprinse în privința ei și nu are capacitatea de a opune rezistență, respectiv a profitat de starea victimei și a întreprins acțiuni directe în scopul comiterii unui raport sexual forțat.

La fel a indicat instanța de apel că, probatoriul cercetat dovedește cu certitudine că inculpatul Rusu Leonid a comis tentativa de viol a victimei xxxxx, or, starea de fapt, fiind confirmată prin declarațiile martorului xxxxx din care urmează că „...l-a văzut pe Leonid la picioarele xxxxx și o ținea. Ea era culcată pe spinare și a crezut că-și dorește cu dânsa raport sexual, a început a filma cu telefonul mobil. El, i-a spus că numai a ridicat-o de la podea și când a pus-o pe pat, fiind beat a căzut peste ea...”, iar din declarațiile martorului xxxxx rezultă că „... în acea seară a fost o beție, erau împreună și consumau alcool, când s-a terminat alcoolul Rusu Leonid a trimis-o pe soția sa după o sticlă de vin, iar când s-a întors, i-a găsit pe dânsii goi și i-a filmat pe furiș.. și a expediat pe Facebook la prietenele ei, apoi mesajul a ajuns la nepoata sa, care l-a anunțat, apoi a anunțata pe tatăl și fratele victimei...” și a mai precizat că „... bănuia că xxxxx se temea de xxxxx, ... o dată i-a spus că se teme că o bate...” , declarații care coroborează cu declarațiile reprezentantului legal al victimei xxxxx care a indicat că „... era la lucru și l-a sunat fina sa, l-a anunțat ce s-a întâmplat cu cazul acasă la Rusu Leonid... Când a ajuns, fiica xxxxx se afla la fina xxxxx, au discutat și fiica i-a spus că a consumat alcool în casă și Rusu Leonid a fost și s-a spălatși apoi s-a năpustit asupra ei...”.

Mai mult, instanța de apel a considerat argumentată afirmația instanței de fond prin care a afirmat că, a fost probată circumstanța faptei prejudiciabile - săvârșirea asupra unui membru de familie, care reiese din faptul că inculpatul Rusu Leonid în ședință de judecată a declarat că victima xxxxx îi este verișoară primară, fapt afirmat și de către reprezentantul legal al victimei xxxxx și martorul xxxxx, care indică asupra existenței gradului de rudenie dintre inculpatul Rusu Leonid și victima xxxxx. Or, calitatea de veri primari, se încadrează în categoria de rude conform prevederilor art.133¹ Cod penal.

Pe epizodul de acuzare în baza art. 264¹ alin.(3) Cod penal, instanța de apel a relatat că, vinovăția inculpatului se demonstrează prin: *conținutul declarațiilor martorului Meleca Valentin; conținutul declarațiilor martorului Vicol Victor; conținutul procesului-verbal de constatare a infracțiunii din data de 11.02.2021; conținutul raportului privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite din data de 11 februarie 2021; conținutul procesului-verbal de testare alcooloscopică din data de 11 februarie 2021; conținutul procesului-verbal de ridicare din data de 24 februarie 2021; conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din data de 25 februarie 2021; conținutul extrasului din sistemul SIC Acces Web.*

La caz, a conchis instanța de apel că, din cumulul de probe cercetate în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, la data 11 februarie 2021 inculpatul Rusu Leonid a condus mijlocul de transport de model „xxxxx” cu număr de înmatriculare xxxxx în localitatea satului Chițcanii Vechi și în jurul orei 10.35 min s-a solicitat prezența la fața locului a angajaților Inspectoratului de poliție Telenești, în consecință, acesta a fost suspectat de către colaboratorii de politie de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, iar fiind propusă testarea alcooloscopică, inculpatul în mod intenționat a refuzat.

Astfel, în urma studierii probatoriului, și anume declarațiilor martorului Vicol Victor și martorului Meleca Valentin Vladimir, coroborate cu conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din data de 25 februarie 2021, unde fiind examinată înregistrarea audio-video stocată pe suport optic DVD-R, a reieșit incontestabil că, conducătorul mijlocului de transport Rusu Leonid a refuzat de a fi supus testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic Drager alcotest 6810 la data de 11 februarie 2021, ora 13:00 min.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic alegațiile inculpatului referitor la nevinovăția acestuia de la infracțiunile imputate, or, argumentele acestuia au fost declarative fără a fi susținute de alte careva mijloace de probă.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond just, a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat lui *Rusu Leonid* pedeapsa sub formă de închisoarea, care este una echitabilă și proporțională infracțiunilor comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor, care se califică ca infracțiuni ușoare și respectiv grave, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului care se caracterizează satisfăcător și anterior a fost judecat antecedentele penale fiind stinse, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) și art. 264¹ alin. (3) din Cod penal, instanța de apel a considerat că, instanța de fond, întemeiat a stabilit că, în privința inculpatului Rusu Leonid, pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de **5** (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) din Cod penal, urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de **220** (două sute douăzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și prin aplicarea art. art. 84 alin. (1) și art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Rusu Leonid, urmează a-i fi stabilită pedeapsă definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de **5** (cinci) ani și **1** (una) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La fel, instanța de apel, verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Rusu Leonid, făcând trimitere la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motivul că faptele imputate acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor.

5.1 În motivarea recursului, a menționat că, sentința și decizia sunt ilegale, neîntemeiate și nefondate.

Consideră că, nu au fost întrunite elementele componente de infracțiune prevăzute la art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) și art. 264¹ alin. (3) din Cod penal, încât instanțele de fond, nu au ținut cont de prevederile art. art. 8, 389 Cod de procedură penală.

La fel, indică că, instanțele de fond, nu au ținut cont și de faptul că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate nu a fost dovedită prin probele administrate la caz.

De asemenea, relatează că, declarațiile martorului Rusu Adrian urmează de a le aprecia critic, deoarece vin în contradicție cu circumstanțele factologice stabilite în instanță, precum și aprecierea probelor a fost realizată într-un mod unilateral și părtinitor, fiind examinate doar probele părții acuzării.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, partea apărării face trimitere la temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând achitarea inculpatului din motiv că, nu au fost întrunite elementele componenței de infracțiune în faptele infracționale ale acestuia.

În aceste condiții, Colegiul penal constată o discrepanță între temeiul invocat în recurs - *art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală* și solicitările invocate, or, achitarea inculpatului din motiv că, nu au fost întrunite elementele componenței de infracțiune se atribuie altui temei prevăzut la *art. 127 alin. (1) pct. 8) Cod procedură penală*.

Prin urmare, lecturând conținutul recursului, Colegiul penal a conchis că, partea apărării critică aprecierea probelor reținută de către instanțele de fond ca fiind în contradicție cu circumstanțele factologice stabilite în instanță, fiind realizată într-un mod unilateral și părtinitor și astfel, însușind alegațiile din recurs la temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În continuare, Colegiul penal, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - *ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.*

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, precum că, concluziile instanțelor de fond asupra vinovăției inculpatului sunt sprijinite pe interpretarea unor circumstanțe fără a oferi o explicație întemeiată pe probele puse la baza sentinței de condamnare.

La caz, Colegiul penal menționează că, principiul contradictorialității în procesul penal este privită ca o valoare juridică, care face parte din garanțiile care asigură realizarea dreptului la un proces echitabil, drept consacrat în art. 6 CEDO.

Mai mult, principiul contradictorialității se află într-o strânsă legătură cu principiul egalității armelor, ca părți ale dreptului la un proces echitabil și implică dreptul fiecărei părți de a lua cunoștință cu toate actele cauzei, într-o procedură contradictorie care să nu o plaseze pe vreuna dintre părți într-o situație dezavantajoasă, în scopul păstrării justului echilibru între părți.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că, instanțele de fond în cadrul examinării cauzei penale, au respectat cu strictețe atât normele procesual penale (art. art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât și în sensul art. 6 CEDO, soluționând cauza în prezența avocatului inculpatului și în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, care prin hotărârile pronunțate nu au adus atingere intereselor justiției.

La caz se constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, urmare examinării cauzei au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, unde probele au fost cercetate sub toate aspectele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și corect au încadrat juridic acțiunile lui Rusu Leonid în baza prevederilor art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) și art. 264¹ alin. (3) din Cod penal.

Din aceste considerente, Colegiul penal reține că, vinovăția inculpatului Rusu Leonid a fost demonstrată prin:

Pe epizodul de acuzare în baza art. 27, art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal: conținutul declarațiilor reprezentantului legal al victimei Dumitraș Nicolae; conținutul declarațiilor martorului Rusu Adrian; conținutul declarațiilor martorului Odajiu Irina; conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din data de 09 iunie 2020 și planșa fotografică aferentă acestuia; conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din data de 10 iunie 2020; conținutul raportului de expertiză judiciară nr.202028D0318 din data de 06 noiembrie 2020; conținutul raportului de expertiză

judiciară nr. 202037A0399 din data de 16 septembrie 2021; conținutul concluziei Consiliului de expertiză medicală a vitalității în psihiatrie de 14.08.2000.

Pe epizodul de acuzare în baza art. 264¹ alin.(3) Cod penal: conținutul declarațiilor martorului Meleca Valentin; conținutul declarațiilor martorului Vicol Victor; conținutul procesului-verbal de constatare a infracțiunii din data de 11.02.2021; conținutul raportului privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite din data de 11 februarie 2021; conținutul procesului-verbal de testare alcoolscoptică din data de 11 februarie 2021; conținutul procesului-verbal de ridicare din data de 24 februarie 2021; conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din data de 25 februarie 2021; conținutul extrasului din sistemul SIC Acces Web.

Astfel, la cauza dedusă judecării, Colegiul penal nu a stabilit careva erori de drept, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel, menținând sentința primei instanțe privind condamnarea inculpatului *Rusu Leonid*, în baza art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) și art. 264¹ alin. (3) din Cod penal, după cum urmează:

- în baza art. art. 27, 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal – **5 ani** închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis:

- în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal – **220 ore** muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza art. art. 84 alin. (1), 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit definitiv lui *Rusu Leonid* pedeapsă sub formă de închisoare de **5 ani și 1 lună**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit prevederilor art. 430, pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină, *conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.*

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că, din solicitările recurentului din recurs, se atestă că, acesta pledează pentru achitarea inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, din motiv că, aprecierea probelor reținută de către instanțele de fond este în contradicție cu circumstanțele factologice stabilite în instanță, fiind realizată într-un mod unilateral și pătinitor, fără argumentarea, motivarea poziției abordate, acestea căpătând forma unor alegații declarative.

Mai mult ca atât, Colegiul penal a constatat contrariul alegațiilor descrise în recurs în baza probelor sus menționate.

La fel, se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar concluzionează că, temeiul de casare, prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit

aplicabilitatea la caz, întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul *Pântea Marin* în numele inculpatului Rusu Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2023, în cauza penală în privința lui **Rusu Leonid xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 septembrie 2023.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu